

ZLATNO DOBA BSK-a

(1930–1936)

BSK – SK 1913 1930: 0:4, 4:0, 1:2, 2:1, 1:4 1931: 3:0, 2:2, 2:1

1932: 1:2, 3:2, 1:1, 2:3, 2:3, 2:1, 2:0, 3:0 1933: 4:1, 4:0, 2:1, 2:0 1934: 2:1, 1:2, 6:0, 2:1, 1:2, 2:2 1935: 3:2, 2:3, 2:3, 1:1, 6:0, 2:3, 3:2 1936: 3:0, 3:0, 5:1, 3:2, 6:1, 0:4, 1:2

Odigrano je 40 utakmica.

BSK dobio 23.

SK 1913 13.

Nerešeno 4.

Goldiferencija 97:60 za BSK.

Zlatno doba BSK-a.

U punom sjaju.

Prvak države 1930/31, 1932/33, 1934/35, 1935/36.

Najlepši uspesi „plavih“ vezani su za ovo doba, koje uzdiže BSK na vrhunac njegovih sposobnosti. Najlepše i najduže turneje, veliki uspesi na utakmicama s najboljim fudbalskim ekipama sveta, sjajan tim u kome blistaju u punom sjaju Moša i Tirke.

„Crveno-beli“ plivaju stalno na površini i igraju značajnu ulogu u svakom takmičenju u kome učestvuju. Značajan je povratak Sekulića iz Francuske, koji je uspešno reorganizovao tim i marljivo ga vežbao. Pored Sekulića „crveno-beli“ dobili su i svoga novog asa Acu Petrovia, koji će postati glavni strelac i najpopularniji igrač.

U poredama BSK vodi s lepom razlikom, iako redovno gubi utakmice sa svojim rivalom neposredno posle svakog velikog uspeha. Tradicija se opet lonavlja.

Ovo doba je, zahvaljujući BSK-u, sjajno doba beogradskog fudbala, koje „crveno-beli“ upotpunjuju značajnim poredama nad klubovima iz inostranstva, tako da se beogradski fudbalski sport nalazi na svome vrhuncu.

REKORD „plavih“

BSK–SK 1913 7:1 (3:1) (7. aprila 1929 god.)

BSK: Stojanović, – Tošić, Tomašević, – Arsenijević, Marinković, Đorđević, – Tirnanić, Blagoje Moša Marjanović, Čupić, Vujadinović, Najdanović.

Bez Gligorijevića, Dragičevića i Nikole Marjanovića.

SK 1913: Šer, – Ivković, Kumanudi, – Boris Popović, Brana Dimitrijević, Branko Petrović, Đurić, Dobrijević, Luburić, Hrnjiček, Virić.

Odlučna utakmica za potsavezno prvenstvo. Igralište SK 1913. Gledalaca oko 3.000. Vreme kišovito. Teren blatnjav i težak. Sudija Mika Popović. Strelci: Čupić i Moša po 3, Najdanović i Luburić.

Neizvesnost

Dok kiša lije kao iz kabla telefoni u beogradskim redakcijama stalno zvone. Dežurni saradnici odgovaraju nestrpljivo i nervozno:

He, ne znamo da li će se utakmica odigrati ili ne. Deset puta, sto puta oni već odgovaraju na isto pitanje.

Sportski funkcioneri isto tako ne znaju ništa određeno.

Još se ništa ne zna, – odgovaraju sležući ramenima. – Sve zavisi od sudije.

U podne kiša je prestala da pada, ali su krupne pahuljice snega zavejavale krovove. Navijači nisu znali šta da rade. Da li da krenu na brdo ili da ostanu kod svojih kuća.

Mnogi su se ipak odlučili na tegoban put. Gacali su po žitkom blatu do članaka i najzad prispeli na igralište. Tamo su sve kapije bile otvorene. Nigde cepača karata! Blagajne su zatvorene!

Zbijeni u gomilice navijači su sa strepnjom raspravljali da li će se utakmica održata ili ne. Pojedini funkcioneri BSK-a zaustavljani su u prolazu od poznanika i prijatelja i razbijali svaku nadu.

Po ovakvom blatu nemoguće je igrati. Mi ne pristajemo. Utakmica se neće održati.

Jedni hoće drugi neće!

(Drago Đajić u akciji)

Vreme je zaista gadno: hladno, snežno, vlažno. Iz olovno sivog neba padaju krupne pahuljice snega. Teren je delimično pod vodom, pokriven lepljivim blatom, klizav i veoma naporan za hodanje a kamoli za igranje. Navijači to vide, pa ipak uporno stoje ispod pokrivena tribine i još uvek se nadaju da će se utakmica odigrati, ima ih puno, oko tri hiljade.

Iza tribina lome se koplja između „plavih“ i „crveno-belih“. Jedni xoće da igraju, drugi neće.

Igralo se i po mnogo gorem tvrenu, – kaže jedan predstavnik „crveno-belih“. – Da igramo, pa kako ispadne.

Ima, međutim, i „crveno-belih“ koji su za odlaganje utakmice, ali oni su u manjini. Ogromna većina želi da se igra. I to ne bez razloga, SK 1913 je tehnički bolji tim i po teškom, klizavom terenu imao je mnogo više izgleda za pobeđu. Bilo bi šteta propustiti sigurnu šansu i postići ubedljivu pobeđu.

Tako su rezonovali „crveno-beli“. Ali „plavi“ nisu hteli da čuju o utakmici. Tvrdili su da je teren toliko težak da je po njemu nemoguće igrati. Upornost jednih i drugih bila je toliko žustra da su izbili i sitniji incidenti. Za to vreme navijači su čekali da doznaju da li su uzaludno gacali po blatu do igrališta.

Sudija odlučuje

Pošto sporazum nije mogao da se postigne jedino je sudija mogao da reši gordijev čvor. Mika Popović zavrnuo je nogavice od pantalona i hrabro zakoračio po blatnjavom i vodom pokrivenom igralištu. Dok se šetao po centru i obilazio bekovski prostor jednog i drugog gola navijači su pratili napregnuto svaki njegov pokret i dovikivali mu da osposobi teren za igru.

Četiri utakmice su odložene, među njima i one koje su trebale pre podne da se odigraju na igralištu SK 1913, jer su sudije oglasile teren nesposobnim za igru.

Funkcioneri jednog i drugog kluba sačekali su sudiju pored aut linije ispred tribina. Mika Popović, prilično ukaljan od blata, rekao je:

– Gospodo, ja smatram da je teren sposoban za igru utakmica može da se odigra. Neka se fudbaleri spreme...

„Crveno-beli“ su likovali, a „plavi“ su nadali dreku. Ali se nije imalo kud. Sudija je ostao pri svojoj odluci i nikakvi razlozi nisu mogli da ga nateraju da promeni svoju odluku.

Glavna teškoća tek sada se, međutim, ukazala. Svi gledaoci su ušli besplatno, jer se verovalo da se utakmica neće odigrati. Sada je trebalo postaviti blagajne i udaljiti publiku sa igrališta. To nije bio lak zadatak. Ali navijači nisu protestovali, zadovoljni da će se utakmica ipak odigrati. Tribine su ispražnjene i pred blagajnama nastala je strahovita gužva. Bio je pravi podvig doći do ulaznice, tm pre što se upadalo u blato do članaka.

Pedeset i prva utakmica ipak će se, dakle, odigrati.

Potera za igračima

U svlačionici „plavih“ fudbaleri stoje u grupi i svi govore u isti glas. Odjednom se vrata otvaraju i ulazi desni bek, stub odbrane „crveno-belih“.

– Hajde, hoćemo li da igramo? – zapitao je razdragano.

– Pa, dobro, važi! – odgovorio je Moša.

– Bolje će biti da nam date par-forfe! – predlaže kapiten „crveno-belih“.

Moša se naljutio:

– Kome je, molim te, BSK dao nešto mufte?! Igraćemo pa dobite dva boda.

Desni bek se nasmejao i nalustio svlačionicu. Moša se tada obpaća Dimitriju Bojiću, potpredsedniku kluba i vođi rezerve:

– Šta ćemo s timom? Ima li koga iz rezerve?

Bojić je, međutim, za svaki slučaj držao sve igrače rezerve na okupu. Pokazalo se da je dobro uradio, jer BSK; nije mogao da sastavi tim za utakmicu. Uvereni da se utakmica Heće održati neki igrači nisu došli. Nedostajali golman Stojanović, Nikola Marjanovi, Baja Dragičević i Arsenijević.

Najzad je tim sastavljen i odlučeno je da se počne utakmica sa deset igrača. Po Mikicu Arsenijevića, koji se kod kuće spremao za ispite, poslan je auto s porukom da odmah dođe. Centar fora igrao je golgeter rezerve Čupić, a golmana Stojanovića-Šećerko.

Jubilarna utakmica

Sem toga što je utakmica bila prvenstvena i to odlučna za prvenstvo potsaveza, jer je pobednik osvajao titulu prvaka, to je bila i jubilarna igra. *Pedeseta po redu.*

Juvelir M. Stefanović poklonio je za jubilarnu utakmicu vrlo lep srebrn pehar s tim da ga pobednik zadrži do stote utakmice, pa ako dobije i ovu onda da ga zadrži u trajno vlasništvo. U protivnom pehar bi dobio onaj klub koji pobedi na stopedesetoj utakmici većitih rivala.

Prema statističkim podacima BSK je dobio 24 utakmice, dom je SK 1913 izvojevao 18 pobeda. Sedam utakmica završeno je s nerešenim rezultatima.

Bolji strelci bili su „crveno-beli“. Oni su postigli na 49 utakmica 101 gol, dok je BSK dao 96 golova. Statističari su se, međutim, prevarili. Ovo je bila pedeset i prva utakmica po redu.

Najzad su futbaleri izišli na teren burno pozdravljeni od prisutnih gledalaca, koji su jedva čekali da igra počne.

Sneg je još uvek padao, lepio se za kosu, upadao u oči, Bilo je toliko hladno da su mnogi futbaleri drhtali i trčanjem pokušavali da se zagreju.

A tada je sudija dao znak za početak utakmice...

IZNENAĐENJE: 3:1 za „plave“!

Brza navala dovodi „plave“ pred gol. Iva Kumanudi startuje na jednu loptu, ali je tako nesrećno odbija da pada pravo Čupiću na nogu. Centar-for BSK-a ne okleva. Šutira odmah snažno iz neposredne blizine i ubacuje loptu u mrežu.

Gledaoci su iznenađeni. Niko nije očekivao da he već u 5 minutu prvog poluvremena BSK voditi sa 1:0.

Evo još jedne idealne šanse, Kumanudi je napravio hends u kaznenom prostoru i sudija svira jedanaesterac. Već u 8 minutu BSK ima izgleda da postigne i drugi gol.

Ali Tirke puca pravo golmanu u ruke.

Kad je Luburić u 14 minutu retko lepim volej šutom zatresao mrežu BSK-a navijači „plavih“ izgubili su svak nadu u pobedu svoga tima. Rezultat je bio izjednačen i sada se očekivalo da tehnika protivnika dođe do izražaja.

Ali igra se saovim drugojačije razvija nego što se očekuje. U 21 minutu Najdanović neočekivano puca. Lopta se kotrlja brzo po zemljm, Šer se baca. Dockan! Lopta je već u mreži 2:1 za BSK!

Još jedno veliko iznenađenje onekivalo je gledaoce pre završetka prvog poluvremena. U 31 minutu Arsenijević tuče slobodan udarac. Moša se izvrsno postavio, skače u vis, udara snažno loptu glavom, skreće joj pravac i pogađa gornji ugao.

Senzacija: 3:1 za BSK!

Katastrofa

Četvrti gol slomio je potpuno otpor protivnika i razbio sve nade navijača „crvenobelih“. Tek što se počelo sa centra, a Najdanović idealno centrira. Moša bez zadržavanja sprovodi loptu neodbranjeno u ćošak.

Katastrofa se ukazuje već dva minuta docnije. Čupić prelazi dvojicu igrača i nesebično daje loptu B. Marjanoviću. Moša ima vremena da zadrži loptu i da je špicem, nišaneći, plasira pored samog direkta.

5:1!

Kakvo iznenađenje! Umesto 5:1 za SK 1913, koji je bio veliki favorit, „plavi“ ređaju gol za golom.

U 10 minutu sudija isključuje kapitena „crvenobelih“, Ljubišu Đorđevića zbog tuče.

Seriju nastavlja Čupić u 21 minutu zahvaljujući Moši, koji se probio kroz odbranu i silovito pucao. Lopta se odbija od stative i pada baš ispred Čupića. Oštar šut i Šep po šesti put vadi loptu iz mreže.

Sedmi gol dao je Čupić na pas Blagoja MapjaiHoen-Ka u 25 minutu.

Nešto docnije centar-for BSK-a dao je još jedan gol, ali ga je sudija poništio zbog ofsajda.

Akcija je tekla ovako: Moša je pucao snažno, a Šer je odbio loptu, Čupić je pritrčao i zatresao mrežu. Ofsajd, dakle, nije mogao da bude, jer je Čupić primio loptu od golmana. Gol je ilak poništen i rezultat je ostao 7:1.

Zasluzena pobeda

7:1 je velika cifra, ali je rezultat realan.

BSK je u svakom pogledu bio bolji, naročito u tehničkom, čime je poništena jedna zabluda da „plavi“ u tehničkom pogledu nisu dorasli svome protivniku.

Ovako visoka pobeda BSK-a posledica je modernog sistema igre „plavoga“ tima. Svoje akcije BSK je sprovodio najčešće preko brzih i prodornih krila, čije su lopte, poslate u centar, bile veoma upotrebljive i dolazile su u pravi čas. Izvanredni realizatori Čulić i Moša umeli su da iskoriste svaku povoljnu situaciju i da zatresu mrežu.

BSK inače nije imao slabog igrača u timu. Mikica Arsenijević, koji je stigao na vreme i popunio tim BSK-a, bio je najbolji igrač u odbrani: pokretljiv, izdržljiv, sjajan tehničar. U navali se naročito istakli Moša Marjanović i Čupić.

„Crveno-beli“ su precenili svoje sposobnosti i izišli su na teren suviše uvereni u svoju laku pobedu. To im se ljuto osvetilo, jer ih je požrtvovani protivnik pregazio svojom poletnom i borbenom igrom.

(1929)

Ljubomir Vukadinović